

Jazz & Tzaz

19
ΧΡΟΝΙΑ

229

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012 [6€]

MERCAN

DEDE

SUFI ELECTRONICA

ORCHESTRE
NATIONAL
DE JAZZ
σάουντρακ
της φαντασίας

VIETNAM
WAR
films &
soundtracks

GARY BURTON
νέος δίσκος

GEBHARD ULLMANN -
BETH CUSTER clarinet things

EUGENE MARLOW
γιορτές εβραϊκής παράδοσης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΚΚΗΝΗ
Bohomolech, LogOut,
The Liarbirds, Moa Bones,
Sonny Touch, Empty Frame

GREGORY PORTER
soul-jazz χάρισμα

BRAINTICKET
ένας ορισμός
της psych music



Nick Moran | ΕΝΑΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟΣ ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ

Έξι χρόνια μετά το ντεμπούτο του “The Messenger” [Consolidated Artists, 2006] ο νεοϋορκέζος κιθαρίστας Nick Moran έχει έτοιμο καινούριο άλμπουμ, το “No Time Like Now” [Manor Sounds, 2012], ένα 56λεπτο *διαμαντάκι*, μέσω του οποίου ενώνονται οι αγάπες του για την jazz και το rock. Βεβαίως, μ’ ένα πρώτο άκουσμα εκείνο που βγαίνει πάνω απ’ όλα είναι το groovy feeling (hammond ο Brad Whiteley, ντραμς ο Chris Benham), όμως ο Moran βάζει από νωρίς τα πράγματα στη θέση τους: «Δεν είμαστε με κανέναν τρόπο μία “Chicken shack” μπάντα. Λατρεύω όλα τα σχήματα με όργανο, ειδικώς εκείνα



του Dr. Lonnie Smith που αποτελεί και μία μεγάλη επιρροή για τη μουσική μου, όμως στην καρδιά μου είναι πάντα το blues και το rock». Κάπως έτσι, και για να μη φανεί –λέμε τώρα– πως ο Moran λέει λόγια του αέρα, το “No Time Like Now” ξεκινά με το “Strange brew” των Cream(!) και μάλιστα σε μία εκτέλεση που θα μπορούσε να ξαφνιάσει (και ξαφνιάζει). Το όργανο κάνει πολύ καλή δουλειά, τόσο στη συνοδεία όσο και στο σόλο, ενώ η κιθάρα πατάει πάνω στην «Clapton-ική» διαδρομή, με πιο... καλλιτεχνικά βήματα. Ένα groovy-fusion λοιπόν βγαλμένο από άλλην εποχή. Αλλά και η συνέχεια είναι το ίδιο ενδιαφέρουσα...

Το “My beautiful” έχει μιαν bossa αίσθηση (όχι τόσο κοσμοπολίτικη όσο του Deodato π.χ., αλλά πιο jazzy α λα Walter Wanderley), ενώ το “Intention”, που διακρίνεται για τη γειωμένη μπασσογραμμή του, είναι – όπως γράφει και ο Moran – επηρεασμένο από τη μαθητεία του δίπλα στον Ron Carter. Στο “Slow drive” το funk είναι το παν (πρόκειται για ένα απλό, αλλά μεστό κομμάτι,

στηριγμένο βασικά σε δύο ακόντια), με το rock να επανέρχεται ως αναφορά στο “Wishful thinking” (ένα track που βγάζει τα vibes της fusion περιόδου του Jeff Beck). Υπάρχουν κι άλλα κομμάτια στο soul-jazz στυλ, αλλά οι δύο συνθέσεις που ξεχωρίζουν στο δεύτερο, ας το πούμε έτσι, μέρος του άλμπουμ είναι η “Natalya” (ένα λαμμένο γραμμένο για την τσετσένα ακτιβίστρια Ναταλία Εστεμίροβα, που δολοφονήθηκε στο Γκρόζνι το 2009) και το “The physicist transformed”, επίσης ένα δραματικό track (γραμμένο από τον Moran για ένα φίλο του που πέθανε), ένα blues με καταλυτικά γεμίσματα στα ντραμς από τον Benham.

Ο Nick Moran δεν είναι τυχαία περίπτωση κιθαρίστας. Σπούδασε Γλωσσολογία στη Γαλλία και τη Γερμανία, όπου και παρέμεινε έξι χρόνια. Εκεί, στη Γερμανία, άνοιξε έναν εκδοτικό οίκο εκδίδοντας, μεταφρασμένες στη γερμανική, αμερικανικές μεθόδους εκμάθησης πιάνου, ενώ σπουδάζει συγχρόνως ενορχήστρωση στη Fachbereich Musik του Mainz, παίζοντας κιθάρα και τρομπέτα στην μπάντα του Πανεπιστημίου. Επιστρέφει στη Νέα Υόρκη το 1988, συνεχίζει τις σπουδές του δίπλα στους Rick Stone, Ron Carter και Mike Longo, παίζοντας τόσο σε jazz όσο και σε rock μπάντες. Ο ίδιος αναφέρει στις επιρροές του τους Jeff Beck, Jimmy Page, Peter Frampton, George Benson, Jim Hall, Wes Montgomery, Miles Davis, Dexter Gordon, όπως και τους Art Blakey’s Jazz Messengers. Στοιχεία από τους περισσότερους ανακαλύπτεις στο εξαιρετικό νέο άλμπουμ του...

Επαφή: www.nickmoranmusic.com
Φώντας Τρούσας

Esperanza Spalding

| ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ

Γνωρίζουμε ήδη ότι η Esperanza Spalding δεν είναι ένα τυχαίο πρόσωπο για τη σύγχρονη τζαζ. Οι «μετοχές» της εξαιρετικής αυτής μπασίστριας ανέβηκαν και ήδη έχει γίνει γνωστή σε ένα ευρύτερο κοινό. Κάποια media μάλιστα, με την γνωστή τους από παλιά υπερβολική διάθεση, μιλούν για μια νέα «σωτήρα» της τζαζ – όπως έκαναν παλιά, στα eighties, με τον Wynton Marsalis. Ή και πιο πριν...

Φυσικά, ούτε η τζαζ έχει ανάγκη από «σωτήρια» ούτε η Esperanza χρειάζεται κάποιο ιδιαίτερο πουςάρισμα πέρα από το καθαρά καλλιτεχνικό. Η μουσική της είναι ωραία και ενδιαφέρουσα και τώρα, με το τέταρτο άλμπουμ της, “Radio Music Society”, δείχνει ότι ανταποκρίνεται απόλυτα σε μια διεύρυνση του ακροατηρίου της – πράγμα που γινόταν από παλιά με κλασικούς καλλιτέχνες του jazz rock ή της pop soul jazz όπως φερ’ ειπείν ο George Benson...

Το μουσικό / δημιουργικό της ένστικτο λειτουργεί άψογα και αυτό φαίνεται και στο “Radio Music Society”. Και αν και δείχνει να στοχεύει σε ένα κοινό του ραδιοφώνου – από τον τίτλο και μόνο – η προσεγγίση μουσική παραγωγή του το κάνει ιδανικό και για οποιοδήποτε άλλες συνθήκες ακρόασης. Υπάρχει μια ενδιαφέρουσα διασκευή του “I Can’t Help It” του Stevie Wonder που έχει περισσότερο straight jazz προεκτάσεις παρά neo-soul στόχευση. Αυτό όμως αλλάζει παρακάτω ή παραδίπλα...

Το “Radio Music Society” είναι το πρώτο άλμπουμ της Esperanza Spalding που είναι μόνο τραγούδια – χωρίς κανένα instrumental. Και αφού ήδη οι πωλήσεις των προηγούμενων άλμπουμ της είναι υψηλές, το ίδιο θα συμβεί και με αυτό. Κυκλοφορεί και σε deluxe edition – όπως συννηθίζεται πια – με video clips και making of και όλα τα σχετικά. Ας το απολαύσουμε... Γ.Χ.



Nick Moran ----- A Special Guitarist

Six years after his debut "The Messenger"[Consolidated Artists, 2006], the New York-based guitarist Nick Moran has a new album called "No Time Like Now"[Manor Sound, 2012], a 56-minute gem in which both his love for jazz and rock are merged. Of course, a first listen reveals a groovy feeling above all with Brad Whiteley on organ and Chris Benham on drums. However, Moran quickly puts everything in its respective place: "We are in no way a 'Chicken Shack' type of band. I love all the group formats that include the organ, especially those of Dr. Lonnie Smith who's been big influence on my music, but my heart is always in blues and rock." With that in mind, and in order to avoid the notion that Moran is talking aimlessly, "No Time Like Now" starts with the song "Strange Brew" by Cream, and in such a way that it could surprise us.... and does exactly that. The organist does a great job both comping and soloing, while the guitar follows a "Claptonesque" path, but in a more...artistic way. It is a groovy fusion piece drawn from a distant era. What follows remains equally interesting..

"My Beautiful" has a bossa feeling to it (not as cosmopolitan as a Deodato piece, but more jazzy à la Walter Wanderly), while "Intention" is characterized by its grounded bass line and, as Moran states, was influenced by his apprenticeship under Ron Carter. In "Slow Drive" funk is of the essence (it is a simple but very tasty song based on two chords), while rock returns to the foreground in "Wishful Thinking," a song that exerts the vibe of Jeff Beck's fusion era. There are two more songs in the Soul-Jazz style, however the two songs that stand out in the second part of the album are "Natalya" (a lament written for Chechen activist Natalya Estemirova who was assassinated in Grozny in 2009) and "The Physicist Transformed," which is another dramatic track written by Moran about a friend who passed away. It is a blues with catalytic drum fills by Benham.

Nick Moran is not your usual guitar player. He studied linguistics in France and Germany where he resided for six years. There he opened a publishing house, releasing American piano method books, while also studying orchestration at Fachbereich Musik in Mainz, playing guitar and trumpet in the university big band. He returned to New York in 1998 and continued his studies under Rick Stone, Ron Carter and Mike Longo, while playing with both jazz and rock bands. He mentions Jeff Beck, Jimmy Page, Peter Dinklage, George Benson, Jim Hall, Wes Montgomery, Miles Davis, Dexter Gordon as well as Art Blakey's Jazz Messengers as some of his musical influences. Elements from most of them you will find on his excellent new album...

Contact: www.nickmoranmusic.com

Fontas Trousas